

Ὁ μὴ ἐπεκεκαλυμμένος διὰ σμάλτου ἔνθ' ἄν.: Ἀσμάλ-
τωτο κοντὶ Λεξ. Δημητρ.

ἀσ-μᾶς ὁ, Εὐβ. (Κουρ.) Θράκ. (Ἀδριανούπ. Κομοτ.
Μάλαρ. Σαρεκκλ. κ.ά.) Ἰων. (Κρήν.) Μακεδ. (Κοζ.) Νίσυρ.
ἀσ-μᾶ ἡ, Πόντ. (Σάντ.)

Ἐκ τοῦ Τουρκ. *asma*.

1) Ἀναδενδράς, κληματαρεὰ Θράκ. (Ἀδριανούπ. Κο-
μοτ. Μάλαρ. Σαρεκκλ. κ.ά.) Ἰων. (Κρήν.) Μακεδ. (Κοζ.)
Πόντ. (Σάντ.): Ἄσμ.

Ἐχεις μὴλὰ 'ς τὴν πόρτα σου καὶ ἀσ-μᾶ 'ς τὴν γειτονιά σου,
κάνει σταφύλι ροζακὶ καὶ τὸ κρασί μου χαῖτο

Κρήν.

Δεῖξι μου τὰ σημάδια σου καὶ ἰγὼ νὰ σὶ γνωρίσουν.

— Ἐχον μὴλὰ 'ς τὴν πόρτα μου καὶ ἀσ-μᾶ 'ς τὴν ἀστριχιά μου
Θράκ. 2) Εἶδος ἡμέρου λαχάνου τοῦ ὁποίου τὰ φύλλα
εἶναι ἀνοικτὰ Εὐβ. (Κουρ.)

ἀσματικός ἐπίθ. πολλαχ.

Ἐκ τοῦ μεταγν. ἐπιθ. *ασματικός*.

Ὁ πάσχων ἐξ ἀσθματος, ὁ μετὰ κόπου καὶ βιαίως ἀνα-
πνέων.

ἀσμίλευτος ἐπίθ. Λεξ. Πρω. Δημητρ.

Ἐκ τοῦ στερητ. *ἀ-* καὶ τοῦ ἐπιθ. *σμιλευτός* < *σμι-*
λεύω.

1) Ὁ μὴ διὰ τῆς σμίλης ἐξεργασμένος, ἀσκάλιστος
ἐνθ' ἄν.: Ἀσμίλευτες πλάκες Λεξ. Δημητρ. 2) Μεταφ.
ἀκατέργαστος, ἀδούλευτος ἐν τοῖς ἐπὶ μέρους ἐνθ' ἄν.:
Ἀσμίλευτος λόγος Λεξ. Πρω.

ἀσμιχτα ἐπίρρ. πολλαχ. *ασμιγα* ἑνιαχ.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. *ασμιχτός*. Τύπ. *ασμιχτα* καὶ παρὰ
Βλάχ.

1) Χωρὶς ἀνάμειξιν, χωριστά. 2) Ἄνευ συναντή-
σεως, χωρὶς συναπάντησιν, ἐπὶ προσώπων.

ἀσμιχτός ἐπίθ. πολλαχ. *ασμιχτούς* βόρ. ἰδιώμ. *ασμι-*
γος ἑνιαχ. *ασμιγούς* Στερελλ. (Αἰτωλ.) *ἀζίνιχτε* Τσακων.
ἀνέσμιχτος Λεξ. Δημητρ. *ἀνέσμιγος* Λεξ. Δημητρ.

Ἐκ τοῦ ἀρχ. ἐπιθ. *ἀμικτός*. Τὸ σ διὰ τὸ *σμίγω*.
Παρὰ Σομ. τύπ. *ασμικτός*.

1) Ὁ μὴ μετ' ἄλλων ἀναμειγνύμενος ἢ ἀναμειγμέ-
νος ἐνθ' ἄν.: *Κερί καὶ λίδι εἶν' ἀσμιγα* Λεξ. Δημητρ. || Ποίημ.

Ταιριάζουνε τ' ἀταίριαστα καὶ τ' ἀσμιχτ' ἀποσμίγουν

ΚΠαλαμ. Ὑμν. Ἀθην. 27. 2) Ὁ μὴ ἐρχόμενος ἢ ἐλθὼν
εἰς ἐπικοινωνίαν μετ' ἄλλων ἐνθ' ἄν.: *Χρόνια ἔχουμε ἀσμι-*
χτοι πολλαχ. Οὐλοῦ ἀσμιγα πιρπατοῦν τ' ἀδέρφια αὐτεῖνα
Αἰτωλ. Αὐτεῖν' ἡ γίδα εἶναι ἀσμιχτ' ἀπ' τ' ἄλλα τὰ πράματα
αὐτόθ. Τὰ γαλάρια εἶναι ἀσμιχτα μετ' ἀργούδελλα Μῆλ. Ἦρθαν
καὶ οἱ πιστικοὶ με... τοῖς πλὴθὶ ἀσμιγες καὶ ξεκοψιάρες γίδες
ΧΧρηστοβασ. Διηγ. στάνης 49. Πάντα θά 'μαστε ἀσμιχτοι,
ὅσο δὲ μοῦ πλερώνει τὸ δίκαιο μου Λεξ. Δημητρ. β) Ὁ ἀπὸ
χαρακτῆρος ἀποφεύγων τὴν συναναστροφὴν τῶν ἄλλων,
ἀκοινωνήτος Βιθυν. Ἡπ. Θράκ. (Ἀδριανούπ.) κ.ά. Ἡ σημ.
καὶ ἀρχ. Συνών. ἰδ. ἐν λ. *ἀμπλαχτός, ἀπραχτός* 4.

ἀσ-μόφυλλο τό, Θράκ. *ἀσ-μόφ'λλον* Θράκ. (Ἀδρια-
νούπ.)

Ἐκ τῶν οὐσ. *ἀσ-μᾶς* καὶ *φύλλο*.

Φύλλον τῆς κληματαρεᾶς.

ἀσμοχόρτι τό, ἀμάρτ. *ἀσμουχόρτ' Στερελλ.* (Εὐρυτ.)
ἀσμαχόρτ' Στερελλ. (Αἰτωλ.)

Ἐκ τῶν οὐσ. *ἀσμα* καὶ *χόρτο*.

Τὸ φυτὸν στραμώνιον τὸ κοινὸν (*datura stramonium*)
τῆς τάξεως τῶν στρυχνωδῶν (*solanaceae*), βότανον κατὰ
τοῦ ἀσθματος. Συνών. *πορδόχορτο*. [**]

ἀσογιά ἡ, Θράκ. (Σαρεκκλ.) *ἀσουγιά* Ἰμβρ.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. *ασογός*.

1) Ταπεινὴ καταγωγὴ, ἀγένεια Θράκ. (Σαρεκκλ.): *Δὲ*
γλέπ'να τὴν ἀσογιά τους! 2) Ἀνοίκειος συμπεριφορὰ,
κακὸς τρόπος ἐνθ' ἄν.: *Εἶδες δὲ ἀσογιά! Σαρεκκλ.*

ἀσόγιαστος ἐπίθ. Μέγαρ. *ἀσόγιαστους* Στερελλ.
(Ἀράχ.)

Ἐκ τοῦ στερητ. *ἀ-* καὶ τοῦ ἐπιθ. **σογιαστός* < **σο-*
γιάζω < *σόι*.

**Ασογός* 2, ὁ ἰδ., ἐνθ' ἄν.: *Ξένους καὶ ἀσόγιαστους Ἀράχ.*

ἄσογος ἐπίθ. πολλαχ. *ἀσουγούς* βόρ. ἰδιώμ. *ἄσογιος*
Μεγίστ. *ἄσος* Θράκ. (Σηλυβρ.) Κωνπλ. Μεγίστ. Ρόδ. Σύμ.
κ.ά. *ἀσουγούς* Εὐβ. (Σιρόπον.) Σάμ. κ.ά.

Ἐκ τοῦ στερητ. *ἀ-* καὶ τοῦ οὐσ. *σόι*.

1) Ὁ μὴ καταλείπων ἀπογόνους Θεσσ.: *Πέθανι ἀσου-*
γους. 2) Ὁ ἐκ ταπεινοῦ γένους καταγόμενος, ἀγενής, ἐπὶ
ἀνθρώπων καὶ ζώων πολλαχ.: *Ἀπὸ ἀσογο ἀνθρωπο τί περι-*
μένεις! Πῆρε γυναῖκα ἀσογη πολλαχ. Πὲ τὸν ἀσογόνα νὰ
φοβάσαι! Θράκ. (Σαρεκκλ.) Οὐ ξένους πάντα ἀσουγούς Στε-
ρελλ. (Ἀράχ.) || Παροιμ.

Δύσκολον εἶναι - ν - νὰ γενῇ δοῖρον μαλ-λὰ μετὰξι
καὶ ὁ ἄσος ὁ ἀνθρωπος νὰ βάλῃ νοῦν καὶ τάξι

Ρόδ. Συνών. καὶ ἀντίθ. ἰδ. ἐν λ. *ἀσεῖργακος*. 3)

Ὁ κακῆς ποιότητος ὢν, εὐτελὴς Μακεδ. (Χαλκιδ.): Ἄσμ.

Κι ὅπ' εἶναι μέση καὶ καλὸ κράτει 'ς τὸν μερτικό σου

καὶ ὅπ' εἶναι ἄκρα καὶ ἀσουγον δῶσ' του 'ς τὸν ἀδιερφό σου

(ἐνν. τὸ χωράφι ἢ τὸ ἀμπέλι). 4) Ὁ μὴ δεικνύων τὴν
ἀρμόζουσαν συμπεριφορὰν, κακὸς τρόπος, ἀνάγωγος Θράκ.
(Σηλυβρ.) Ἰμβρ. Στερελλ. (Αἰτωλ.). *Τὰ παιδιὰ του βγῆκαν*
ἄσοα Σηλυβρ. Ἀσουγώτιρον πιδὶ ἀπ' τοῦ θ'κότ' δὲν π'στεύουν
νὰ βροῖσκι π'θινὰ Αἰτωλ. Εἶναι ἀπ' ἀσουγούς καὶ ἀπραγούς
Ἰμβρ. Συνών. ἀσπίστος 2. 5) Ἀνοίκειος, ἀνάρμοστος
Σάμ.: *Τί ἄσοα πράματα κάν'ς;* 6) Ἐστερημένος ἀρμο-
νίας, παράφωνος Γ'Επαχτίτ. Ἰστορ. 28: *Καθένα βγάνει ἀσο-*
γη φωνὴ ποῦ δὲν σμεῖ μ' ἄλλη.

ἀσόδιαστος ἐπίθ. Νάξ. (Ἀπύρανθ.) κ.ά. — Λεξ. Λεγρ.
Μπριγκ. Πρω. Δημητρ.

Ἐκ τοῦ στερητ. *ἀ-* καὶ τοῦ ἐπιθ. **σοδιαστός* < *σο-*
διάζω. Ἡ λ. καὶ παρὰ Σομ.

1) Ὁ μὴ συγκομισθεὶς, ἐπὶ καρπῶν Λεξ. Πρω. Δημητρ.:
Ἀσόδιαστα φασόλια Λεξ. Πρω. *Ἀσόδιαστη σταφίδα* Λεξ. Δη-
μητρ. Συνών. *ἀσυνέμπαστος*. β) Ὁ μὴ ἔχων ἐσοδίαν,
ἄφορος Λεξ. Δημητρ.: *Ἀσόδιαστη χρονιά.* Συνών. *ἄσο-*
δος 1. 2) Ὁ μὴ ἔχων προμηθείας, ἀνεφοδιάστος Νάξ.
(Ἀπύρανθ.) κ.ά. — Λεξ. Λεγρ. Μπριγκ.: *Δὲν ἔχει σοδιασμό*
εὐτὸ δὲ σπῖτι, ὅλο σοδιάζου δὲ καὶ ὅλον ἀσόδιαστό 'ναι Ἀπύρανθ.

ἄσοδος ἐπίθ. ΝΛύχνου Δάκος 12 *ἄσοδη* ἡ, Κέρκ.

Ἐκ τοῦ στερητ. *ἀ-* καὶ τοῦ οὐσ. *σοδεῖα*.

1) Ὁ μὴ ἔχων ἐσοδίαν, ἄκαρπος, ἐπὶ ἐλαιῶν ΝΛύχνος
ἐνθ. ἄν.: *Ἀσοδη χρονιά.* Συνών. *ἀσόδιαστος* 1 β. 2)
Θηλ. *ἄσοδη* οὐσ., τὸ ἄφορον ἔτος τῆς ἐλαίας Κέρκ.

ἀσόευτος ἐπίθ. ἀμάρτ. *ἀσόιφτους* Ἡπ. (Ζαγόρ.)

Ἐκ τοῦ στερητ. *ἀ-* καὶ τοῦ ἐπιθ. **σοευτός* < **σοεύω*
< *σόι*.

**Ασογός* 2, ὁ ἰδ.

ἀσπίστος ἐπίθ. Εὐβ. (Αὐλωνάρ. Κονίστρ. Κουρ. κ.ά.) —
Λεξ. Πρω. Δημητρ. *ἀσπίστους* Μακεδ. (Βλάστ.) *ἀσόη-*
τους Α.Ρουμελ. (Φιλιππούπ.)

Ἐκ τοῦ στερητ. ἀ- καὶ τοῦ ἐπιθ. *σοῖστος < *σοῖζω < σοί.

1) **Ασογος* 2, ὁ ἰδ., Εὐβ. (Αὐλωνάρ. Κονίστρ. κ.ά.) Μακεδ. (Βλάστ.) κ.ά. — *Λεξ. Πρω. Δημοτρ.* 2) **Ασογος* 4, ὁ ἰδ., Α.Ρουμελ. (Φιλιπούπ.) Εὐβ. (Αὐλωνάρ. Κονίστρ. Κουρ. κ.ά.) — *Λεξ. Δημοτρ.*

ασόλιαστος ἐπίθ. σύνηθ. *ασόλιαστους* βόρ. ιδιῶμ. Ἐκ τοῦ στερητ. ἀ- καὶ τοῦ ἐπιθ. **σολιαστος* < *σολιάζω*.

Ἐκεῖνος ἐπὶ τοῦ ὁποίου δὲν ἐτέθη κάττυμα, ἐπὶ ὑποδημάτων ἔνθ' ἀν.: **Ασόλιαστα παπούτσια*. Συνών. *ἀμεξεσόλιαστος*, *ἀπέτισωτος*.

ασορτος ἐπίθ. Κρήτ. Νάξ. Σῦρ. Χίος κ.ά. Ἐκ τοῦ στερητ. ἀ- καὶ τοῦ οὐσ. *σόρτα* ἢ *σόρτε*.

**Ατυχῆς* ἔνθ' ἀν.: *Εἶναι ἄσορτη ἢ κακομοῖρα* Σῦρ. **Ε*, τὸν ἄσορτο, *εἶδα* μοῦ μέλλουδνε νὰ πάθω! (τί ἐμελλον νὰ πάθω) Κρήτ. Συνών. *κακόσορτος*.

ασοῦ Τσακων. Ἐξ ἁμαρτ. ἀρχ. Δωρικ. ἀθ ὦ παρὰ τὸ ἦ θ ὦ. Διηθῶ, στραγγίζω διὰ παννίου ὑγρὸν τι, σουρώνω: **Ασῆττε* τὸ γὰ δύο φορὲ (ἐπέρασε τὸ γάλα δύο φορὰς ἀπὸ παννί).

ασουβάεντος ἐπίθ. Πόντ. (Σάντ. Χαλδ. κ.ά.) Ἐκ τοῦ στερητ. ἀ- καὶ τοῦ ἐπιθ. **σουβαεντος* < *σουβαεύω*.

Ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος δὲν ἐκαλύφθη μὲ *σουβαῖν*, μὲ ἄσβεστοκονίαμα. Συνών. *ασουβάντιστος*.

ασουβάντιστος ἐπίθ. σύνηθ. *ασουβάντ'στους* βόρ. ιδιῶμ. *ασουβάδιστος* πολλαχ. *ασουβάδ'στους* πολλαχ. βορ. ιδιῶμ. *ασοβάντιστος* ἐνιαχ. *ασουφάτιστος* Πελοπ. (Κορινθ.) *ασουφάτιστους* Μακεδ. (Βογατσ.) *ασιάτιστος* Μεγίστ. Ἐκ τοῦ στερητ. ἀ- καὶ τοῦ ἐπιθ. **σουβαντιστος* < *σουβαντίζω*.

**Ασουβάεντος*, ὁ ἰδ. ἔνθ' ἀν.: **Ασουβάντιστος τοῖχος*. **Ασουβάντιστη μάντρα*. **Ασουβάντιστο σπίτι* σύνηθ.

ασούβλιαστος ἐπίθ. Α.Κρήτ. (Μεραμβ. κ.ά.) Ἐκ τοῦ στερητ. ἀ- καὶ τοῦ ἐπιθ. **σουβλιαστος* < **σουβλιάζω* < *σουβᾶς*.

**Ακάθατος*, *ἀσυγύριστος*: Φρ. **Ανύπλητος* κὶ *ασούβλιαστος*.

ασούβλιστος ἐπίθ. σύνηθ. *ασούβλιστους* βόρ. ιδιῶμ. *ασούγλιστος* ἐνιαχ. *ασούγλιστους* Μακεδ. *ασούβλιγος* ἐνιαχ. Ἐκ τοῦ στερητ. ἀ- καὶ τοῦ ἐπιθ. *σουβλιστος* < *σουβλίζω*.

**Ο* μὴ διαπερασθεῖς εἰς ὄβελόν ἔνθ' ἀν.: **Ασούβλιστο ἀρνὶ* σύνηθ.

ασούδωτος ἐπίθ. **Ηπ*. Ἐκ τοῦ στερητ. ἀ- καὶ τοῦ ἐπιθ. **σουδωτος* < **σουδώνω* < *σούδα*.

**Ο* μὴ ἔχων στένωμα, ἦτοι μέρος ὅπου τὰ ὕδατα ρέουν ὀρμητικῶς.

ασουλουμάδιαστος ἐπίθ. Σύμ. Ἐκ τοῦ στερητ. ἀ- καὶ τοῦ ἐπιθ. **σουλουμαδιαστος* < *σουλουμαδιάζω* ἁμαρτ. **Ο* ἄνευ ψιμυθίου, *ἄψιμυθιώτος*.

ασουλούπιαστος ἐπίθ. Πελοπ. (Κορινθ.) Χίος κ.ά. — *Λεξ. Δημοτρ.* *ἀσ'λούπιαστους* Μακεδ. (Κοζ.)

Ἐκ τοῦ στερητ. ἀ- καὶ τοῦ ἐπιθ. **σουλουπιαστος* < *σουλουπιάζω* ἁμαρτ.

**Ασουλούπωτος*, ὁ ἰδ., ἔνθ' ἀν.: **Ασουλούπιαστος ἄνθρωπος* Κορινθ. **Ασ'λούπιαστου κουρίτσ' Κοζ*.

ασουλούπωτος ἐπίθ. σύνηθ. *ἀσ'λούπουτους* βόρ. ιδιῶμ. *ἀσ'λούπωτος* Στερελλ. (Δεσφίν.)

Ἐκ τοῦ στερητ. ἀ- καὶ τοῦ ἐπιθ. **σουλουπωτος* < *σουλουπώνω*.

**Ο* μὴ ἔχων καθόλου μορφὴν καλήν, κανονικὸν σχῆμα, ἄκομπος τὴν ἐμφάνισιν σύνηθ.: **Ασουλούπωτος ἄνθρωπος* - γάτος - σκύλλος κττ. **Ασουλούπωτη γυναῖκα* κττ. **Ασουλούπωτο κορίτσι* - κορμί - πόδι κττ. σύνηθ. Συνών. ἰδ. ἐν λ. *ἀγαρθοκαμωμένος* καὶ *ἀσκημοσοῦλουπος*.

ασουλφάνιαστος ἐπίθ. ἁμαρτ. *ἀσουρφάνιαστος* *Λεξ. Δημοτρ.*

Ἐκ τοῦ στερητ. ἀ- καὶ τοῦ ἐπιθ. **σουλφανιαστος* < **σουλφανιάζω* < *σούλφανο*.

**Ο* μὴ ἀπολυμανθεῖς ἢ προφυλαχθεῖς ἀπὸ ἀσθeneiῶν διὰ καπνισμοῦ ἢ ραντίσματος θείου, ἐπὶ ἀμπέλου: **Αμπέλι ἀσουρφάνιαστο*.

ασουμπαλάδα ἢ, ἁμαρτ. *ἀτζουβαλάδα* Α.Κρήτ. Ἐκ τοῦ ἐπιθ. *ἀσούμπαλος* καὶ τῆς καταλ. -άδα (Ι). Ζωηρότης, ἀταξία: *Ξάνοιξε 'κειανὲ τὰ κωπέλλια εἶδα φρόνιμά 'ναι, κ' ἐμένα εἶδα ἀτζουβαλάδα τὴν ἔχοντε*.

ασουμπαλιὰ ἢ, ἁμαρτ. *ἀσουδαλιὰ* **Ανδρ. Μύκ.* *ἀτσουδαλιὰ* Κρήτ. (Σητ.) *ἀτζουδαλιὰ* Κρήτ. *ἀνατζουδαλιὰ* Κρήτ.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. *ἀσούμπαλος*. Ἐλλειψις τάξεως, ἀκαταστασία, ἀδεξιότης ἔνθ' ἀν.: *Εἶδες μὲν ἀσουδαλιὰ ποῦ 'χει ἀπάνω του!* **Ανδρ. 'Ηκαμένε πάλι τὴν ἀσουδαλιὰ του αὐτόθι. 'Ατσουδαλιὰς δὲ μοῦ χρειάζου-δαι* Σητ. Συνών. *ἀσουρωσιὰ*.

ασουμπαλιάζω ἁμαρτ. Μέσ. *ἀτσουδαλιάζομαι* Κρήτ. (Σητ.)

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. *ἀσούμπαλος*. Γίνομαι οἶονεῖ *ἀσούμπαλος*, καταντῶ εἰς ἀκαθαρσίαν καὶ ἀκοσμίαν: *Πολὺν γαιρὸ 'χομε νὰ πλύνωμε τὰ ροῦχα μας κ' ἐτσουδαλιαστήκαμε*.

ασουμπαλιάρης ἐπίθ. ἁμαρτ. *ἀτσουδαλιάρης* Κρήτ. (Σητ.)

Ἐκ τοῦ οὐσ. *ἀσουμπαλιὰ* καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. -ιάρης.

**Ακάθατος*: **Ατσουδαλιάρης* εἶναι καὶ δὲ *δρώγω* *πρᾶμ' ἀπὸν τὰ χέρια δον* (*πρᾶμ' = πρᾶμα, τίποτε*). Συνών. *ἀσούμπαλος* 1, *βρομιάρις*, *βρόμικος*.

ασουμπαλοδουλειὰ ἢ, ἁμαρτ. *ἀτσουβαλοδουλειὰ* Κρήτ. (Σητ.)

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. *ἀσούμπαλος* καὶ τοῦ οὐσ. *δουλειὰ*. **Ατακτος*, ἀδεξία ἐργασία: *Βιάζεται καὶ κάνει ὅλο ἀτσουβαλοδουλειές*.

ασουμπαλομάζωμα τό, ἁμαρτ. *ἀτσουβαλομάζωμα* Κρήτ. (Σητ.)

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. *ἀσούμπαλος* καὶ τοῦ οὐσ. *μάζωμα*. Πληθ. πράγματα ἀκάθαρτα, τὰ ὁποῖα συλλέγει κάνεις ἀπεδῶ καὶ ἀπεκεῖ: **Σ* τὸ σπίτι μου *ἀτσουβαλομαζώματα* δὲ θέλω, μόνο νὰ τὰ πᾶς ἐκεῖα ποῦ τὰ βρῆκες.

ασούμπαλος ἐπίθ. ἁμαρτ. *ἀσούδαλος* **Ανδρ. Μύκ.* *ἀτσούμπαλος* Σίφν. *ἀτσούδαλος* Κρήτ. (Κατσιδ. Σητ.) *ἀτζούδαλος* Κρήτ. (Μεραμβ. Ρέθυμν. Χαν. κ.ά.) Κύν. Πάρ. *ἀτζούδαλος* Κρήτ. (Βιάνν.) *ἀνατσούμπαλος* Κίμωλ. *ἀνατζούδαλος* Κρήτ. *ἀνεσούμπαλος* Σῦρ. Χίος *ἀνεσούδαλος*

